

Bemærkninger til lovforslaget

Indledning

Med lovforslaget indføres hjemmel til, at staten udbetaler refusion til kommunerne, når de har haft udgifter, der er omfattet af EF-rettens regler om mellemstatslig refusion for naturalydelser ved sygdom efter lov om social service, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og hjemmel til, at indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte administrative regler om mellemstatslig refusion.

Herudover indføres hjemmel i lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. til, at socialministeren efter aftale med henholdsvis Færøernes Landsstyre og Grønlands Hjemmestyre kan fastsætte regler om afholdelse af udgifter til pension til personer, der som følge af dom til anbringelse på en særlig sikret afdeling eller behandling på hospital for sindslidende får ophold i Danmark.

Der foreslås endvidere konsekvensændringer og præciseringer i lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Hovedpunkterne i lovforslaget

a. Administration af mellemstatslig refusion for kommunernes udgifter til naturalydelser

I medfør af servicelovens § 2 har enhver med lovligt ophold i Danmark ret til ydelser efter serviceloven.

Når en dansk kommune yder hjælp i form af en naturalydelse, som i medfør af EF-rettens regler i Rådets forordninger nr. 1408/71 og 574/72, skal betales af en anden stat, kan kommunen vælge at søge udgiften til hjælpen refunderet fra den stat, der i medfør af EF-retten er ansvarlig for modtagerens sociale sikring.

Hjemlen til at opkræve mellemstatslig refusion for naturalydelser findes dermed i Rådets forordninger af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdriven-

de og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, nr. 1408/71, og Rådets forordning af 21. marts 1972 om gennemførelse af forordning nr. 1408/71, nr. 574/72.

Disse regler finder anvendelse på naturalydelser ved sygdom. Naturalydelser ved sygdom er et fællesskabsretligt begreb, som efter EF-domstolens praksis omfatter ydelser, der har til formål at fremme plejekrævende personers selvstændighed, med henblik på at forbedre den plejekrævende persons sundhedstilstand og levevilkår.

Det betyder, at en del af servicelovens ydelser er omfattede af begrebet naturalydelse ved sygdom. Det samme gælder helbrestillæg i pensionslovene.

EF-rettens regler udpeger den stat, en borger betragtes som socialsikret i. Når en borger midlertidigt eller permanent opholder sig uden for den stat, hvori han eller hun er sikret, følger det af EF-rettens principper om ligebehandling og eksport, at denne borger har ret til at modtage naturalydelser ved sygdom på samme vilkår, som de borgere, der er sikrede i opholdsstaten. Herefter kan opholdsstaten kræve udgiften refunderet af den myndighed, som er ansvarlig for denne borgers sociale sikring. Dette gælder dog ikke, hvis der er indgået aftale om at give afkald på refusionskravene mellem to stater.

Refusionskravene ekspederes af medlemsstaternes nationale kontaktorgan. I praksis er der kun ét nationalt kontaktorgan for hver medlemsstat. I Danmark er Indenrigs- og Sundhedsministeriet kontaktorgan. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har etableret et elektronisk indberetningssystem, der hidtil har været anvendt til amternes opkrævning af refusion af udgifter til sundhedsydelse, som er omfattet af reglerne om mellemstatslig refusion.

Kommunerne indberetter refusionskravene elektronisk til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Indenrigs- og Sundhedsministeriet sender herefter kravene videre til den udenlandske myndighed, som er ansvarlig for den borger, der har fået en naturalydelse ved sygdom under ophold i Danmark. Den udenlandske myndighed udbetaler refusionen til Indenrigs- og Sund-